

Αλεξανδρουπόλεως Άνθιμος: “Η σημερινή Εκκλησία της Ρωσίας, δυστυχώς, μεταλλάσσεται σε κρατικό εργαλείο και ευλογεί βόμβες”

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αλεξανδρουπόλεως](#)

Στις γεωπολιτικές ισορροπίες οι οποίες έχουν επιφέρει και αλλαγές στην εσωτερική εκκλησιαστική και πολιτική ζωή στην αρκτική Θράκη αναφορικά με τις σχέσεις με την Ορθόδοξη Ρωσία αναφέρθηκε, μεταξύ άλλων, ο Μητροπολίτης Αλεξανδρουπόλεως κ. Άνθιμος σε συνέντευξή του στην εφημερίδα *Political*.

“Η σημερινή Εκκλησία της Ρωσίας, δυστυχώς, καταγράφει στην ιστορία της αντικανονικές εισπηδήσεις, τολμά πτερνισμούς, προσπαθεί να μετακινήσει αιώνια όρια, μεταλλάσσεται σε κρατικό εργαλείο και ευλογεί βόμβες. Μας λυπεί πολύ αυτή η εκκλησιολογική εκτροπή, επειδή στιγματίζει το σώμα της Ορθοδοξίας και καμία αφελής, ωφελιμιστική, ρομαντική ή συναισθηματική «ρωσοφιλία» δεν μπορεί

να τα παραβλέψει”, ανέφερε.

Ο Σεβασμιώτατος απάντησε για ακόμη μια φορά στις κατηγορίες που του αποδίδουν ο Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης και ο τοπικός Βουλευτής του κόμματος στον Έβρο λέγοντας χαρακτηριστικά: “Είδαμε τον κ. Βελόπουλο στο Κοινοβούλιο να κραδαίνει πωλητήρια συμβόλαια που είχαν συναφθεί από το μοναστήρι μας και μια ενορία πριν από 7-9 χρόνια. Και βέβαια ο κ. Βελόπουλος μπορεί να επιδιώκει τον εθνοφυλετισμό και την ποινικοποίηση του εμπορίου και του τουρισμού. Αλλά όχι και να μας εγκαλεί για αντεθνικές πράξεις! Αυτό του πάει πολύ! Δεν του το επιτρέπω! Είναι παραπάνω από το μπόι του!”

Ολόκληρη η συνέντευξη:

Σεβασμιότατε, χρησιμοποιήσατε τον όρο «ορθόδοξη χριστεμπορία» στην πρόσφατη ανακοίνωσή σας. Πώς ορίζετε αυτή την πρακτική στο πολιτικό σκηνικό και γιατί θεωρείτε ότι εργαλειοποιείται η πίστη;

Η πίστη μας είναι «καλή πανοπλία αλλά κακός μανδύας». Πέρασε από τις ρωμαϊκές κατακόμβες, στον χρυσοτρίκλινο Βόσπορο και από τα οθωμανικά σαράγια στη βαυαρική φραγκομέγγενη. Στριμώχτηκε στα όρια του έθνους-κράτους και κατέληξε με κάποια υποφερτή συναλληλία στο σύγχρονο πολιτικό σκηνικό. Σήμερα δεν θέλουμε να θρησκεύεται το κράτος μας. Η ορθόδοξη παράδοσή μας, επειδή είναι δυνατή, διαποτίζει τόσο την καθημερινότητα της ελληνικής κοινωνίας όσο και το κρατικό πρωτόκολλο, αλλά δεν χρειάζεται παραπέρα. Θέλουμε να είμαστε Εκκλησία και όχι εξάρτημα του κράτους. Να εμπνέουμε την ελλαδική κοινωνία με το Ευαγγέλιο και να της προτείνουμε την «κατά Χριστόν» ζωή. Να την προσκαλούμε σε ενότητα και να δίνουμε λύσεις που θα απελευθερώσουν τον σύγχρονο Έλληνα από όσα τον «πνίγουν». Εννοώ τη σχιζοφρένεια της θρησκείας, την καθημερινή αβεβαιότητα και τη μελλοντική ρευστότητα. Αυτή η «δουλειά» είναι δική μας και όχι της Πολιτείας, που έχει να ασχολείται με το επίπεδο και την ποιότητα του βίου μας. Η Πολιτεία δεν ξέρει να κρατήσει στα χέρια της σωστά τον σταυρό, όταν το επιχειρεί, συνήθως τον κρατάει από πάνω και τον μεταχειρίζεται σαν στιλέτο.

Συνδέσατε την κριτική που δέχεστε με τη «ρωσοφιλία». Οι γεωπολιτικές ισορροπίες και οι σχέσεις με την Ορθόδοξη Ρωσία επηρεάζουν την εσωτερική εκκλησιαστική και πολιτική ζωή στην ακριτική Θράκη;

Στη βόρεια Ελλάδα μέχρι το 2016 είχαμε οικοδομήσει ποικίλες σχέσεις με την Ορθόδοξη Ρωσία, αλλά σταδιακά αρχίσαμε να τις φρενάρουμε, όταν η Μόσχα δημοσιοποίησε τις αμφισβητήσεις της κατ’ αρχάς και την πολεμική της στη

συνέχεια ενάντια στο Οικουμενικό Πατριαρχείο μας. Το οποίο, για τους πληθυσμούς της βόρειας Ελλάδας είναι το γονίδιο της πνευματικότητός μας. Όσοι Ορθόδοξοι θέλουν να σβήσει το Φανάρι, το κατηγορούν ως «οικουμενιστικό». Μα!Ορθοδοξία που δεν ανοίγεται στην οικουμένη και δεν «μαθητεύει πάντα τα έθνη» δεν είναι Ορθοδοξία. Είναι απλή, επαρχιώτικη θρησκευτική παράδοση. Η σημερινή Εκκλησία της Ρωσίας, δυστυχώς,καταγράφει στην ιστορία της αντικανονικές εισπηδήσεις, τολμά πτερνισμούς, προσπαθεί να μετακινήσει αιώνια όρια, μεταλλάσσεται σε κρατικό εργαλείο και ευλογεί βόμβες.Μας λυπεί πολύ αυτή η εκκλησιολογική εκτροπή, επειδή στιγματίζει το σώμα της Ορθοδοξίας και καμία αφελής, ωφελιμιστική,ρομαντική ή συναισθηματική «ρωσοφιλία» δεν μπορεί να τα παραβλέψει.Ο Πατριάρχης Βαρθολομαίος ελπίζει στη μετάνοιά τους, τους μνημονεύει και προσεύχεται για αυτούς. Οπότε και οι επίσκοποι δεν μπορούμε να κάνουμε αλλιώς. Αυτό μας επιβάλλει η συνείδηση της ορθοδόξου παραδόσεώς μας και η εκκλησιαστική μας ευθύνη, πάνω στο σώμα της Εκκλησίας, δηλαδή του Χριστού.

Σεβασμιότατε, κατηγορήσατε τον πρόεδρο του κόμματος Ελληνική Λύση Κυριάκο Βελόπουλο ότι «επιχειρεί τον διχασμό της κοινωνίας». Ποιοι είναι οι κίνδυνοι από μια τέτοια ρητορική, ειδικά σε μια ιδιαίτερα ευαίσθητη περιοχή όπως ο Έβρος;

Δεν συνηθίζω να κατηγορώ πολιτικούς. Όμως, ο τοπικός βουλευτής του διασπείρει συστηματικά πανικό και καλλιεργεί φοβίες στους χριστιανούς και στους μουσουλμάνους Θρακιώτες ότι πλέον θα εκτοπιστούμε, άλλοτε από τους Τούρκους και άλλοτε από τους Βουλγάρους, επειδή «αγοράζουν τη γη μας» και «παίρνουν» τον τόπο μας. Αυτή η τρομολαγνεία έρχεται σε ευθεία αντίθεση με τους Θρακιώτες που καθημερινά αξιοποιούν τον τουρισμό και οικοδομούν εμπορικές και πολιτισμικές σχέσεις με τους γείτονες, ελπίζοντας έτσι να θεραπεύσουμε τις τραυματικές θύμησης του παρελθόντος. Και δόξα να 'χει ο καλός Θεός, δεν είχαμε τα χρόνια αυτά κανένα πρόβλημα, με τη λεγόμενη «επέλαση». Προ ημερών επικαλέστηκα τη ρήση του Αβραάμ Λίνκολν, «σύνορα που τα περνούν εμπορεύματα, δεν τα περνούν ποτέ στρατιώτες», και ζήτησα να κατεβάσουμε τις οπλομάχες σημαίες και να αφουγκραστούμε την τοπική κοινωνία μας και το μέλλον της. Φαίνεται,όμως, ότι αυτή μου η παράκληση δυσκόλεψε την ψηφοθηρική συνωμοσιολογία του συγκεκριμένου κόμματος και ο τοπικός βουλευτής κάλεσε «τον μπαμπά του να με δείρει». Έτσι είδαμε τον κ. Βελόπουλο στο Κοινοβούλιο να κραδαίνει πωλητήρια συμβόλαια που είχαν συναφθεί από το μοναστήρι μας και μια ενορία πριν από 7-9 χρόνια. Και βέβαια ο κ. Βελόπουλος μπορεί να επιδιώκει τον εθνοφυλετισμό και την ποινικοποίηση του εμπορίου και του τουρισμού.Αλλά όχι και να μας εγκαλεί για αντεθνικές πράξεις! Αυτό του πάει πολύ!Δεν του το επιτρέπω!

Είναι παραπάνω από το μπόι του!

Σε πρόσφατες δηλώσεις σας προτείνατε στους Εβρίτες «να μην πωλούν» τη γη τους. Πώς μπορεί η Εκκλησία να αποτρέψει την οικονομική και πληθυσμιακή αποδυνάμωση της περιοχής;

Οι δύο Μητροπόλεις του νομού μας, Διδυμοτείχου και Αλεξανδρουπόλεως, προτείναμε στην κυβέρνηση κοστολογημένες ιδέες σχετικά με το ζήτημα. Επειδή εθνική πολιτική μπορεί και οφείλει να κάνει η Πολιτεία, όχι όμως οι πολίτες.

Σεβασμιότατε, αν απέναντί σας είχατε τον πρόεδρο Τραμπ, τι θα του λέγατε;

Θα του έλεγα ότι κάποτε, ένας σοφός έδωσε μια σφαίρα σε έναν επιστήμονα και σε έναν επιχειρηματία. Και τους ρώτησε: «Γνωρίζετε τι είναι αυτή;». Εκείνοι έπιασαν αμέσως δουλειά. Έσπασαν τη σφαίρα, την έκαναν κομμάτια και ύστερα σκόνη. Ο επιστήμονας άρχισε τις αναλύσεις και ο επιχειρηματίας τους υπολογισμούς. Όταν τελείωσαν, έτρεξαν στον σοφό και περήφανα του είπαν: «Διαλύσαμε τη σφαίρα, την κάναμε σκόνη. Βρήκαμε πως είναι 12% άνθρακας, 15% υδρογόνο, 13% άζωτο, 6% οξυγόνο, 1% σίδηρος... όλα αξιοποιήσιμα... και σε καλές τιμές!». «Αλίμονό μας», μονολόγησε ο σοφός. «Αυτή η σφαίρα ήταν... η Γη μας!».

Σεβασμιότατε, η υπογεννητικότητα και η φυγή των νέων από τον Έβρο συνδέονται με τον κίνδυνο να κατοικηθεί η Θράκη από πληθυσμούς που δεν έχουν δεσμούς με την ελληνική παράδοση και την Ορθοδοξία;

Όχι! Η υπογεννητικότητα είναι γενικότερο πνευματικό ζήτημα. Εμείς έχουμε τρόπους να εμπνεύσουμε τα νέα ζευγάρια, σε αυτό θέλουμε ηθική υποστήριξη από το κράτος μας. Στη συνέχεια και η Πολιτεία ας τα στηρίξει, όχι απαραίτητα με επιδόματα αλλά και με υποδομές και θεσμικές παρεμβάσεις. Η ερημοποίηση της υπαίθρου παλαιότερα οφειλόταν στην αναζήτηση εργασίας, αλλά τώρα πια στην αστυφιλία. Αν αργήσουμε να κάνουμε τον Έβρο θελκτικό (στην επιχειρηματικότητα και στην ποιότητα ζωής) και φύγουμε, τότε θα έρθουν άλλοι, η φύση μισεί τα κενά, έρχεται αμείλικτη και τα καλύπτει. Για αυτό ο Έβρος με μικρές, δικές μας κινήσεις πρέπει να γίνει παράδεισος και τότε ας έρθουν και άλλοι. Τους άλλους δεν τους φοβόμαστε, τους θέλουμε επειδή ήδη μάθαμε να τους σεβόμαστε. Μέσα στην ορθόδοξη παράδοση χωρούν όλες οι άλλες παραδόσεις. Αυτό ήδη το ζούμε.

Ποιες πρωτοβουλίες λαμβάνει η Μητρόπολη για να στηρίξει τις νέες οικογένειες, ώστε να παραμείνουν στον τόπο τους και να μην αναγκάζονται να πουλήσουν τις περιουσίες τους;

Είμαστε η Εκκλησία τους, παραμένουμε μαζί τους και καθημερινά δίπλα τους. Δεν τους φοβερίζουμε, ούτε τους τρομοκρατούμε. Τους στηρίζουμε πνευματικά, τους ενθαρρύνουμε πολιτιστικά και τους ενισχύουμε (ζητιανεύοντας και παρακαλώντας) και υλικά (τα περασμένα Χριστούγεννα κάθε τρίτεκνη οικογένεια πήρε 700 ευρώ). Κι αυτά, όχι μόνο στις γιορτές, αλλά καθ' όλη τη διάρκεια του έτους.